

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/108/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814207265
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8814207265.2

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpeného: Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, proti žalovanému: V. Z., V.. XX.XX.XXXX, Y. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám.7, Bratislava - Staré Mesto, zastúpeného: JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie sumy 60,70 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 60,70 eur spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15,08 eur od 18.08.2011 do zaplatenia, spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 30,54 eur od 18.09.2011 do zaplatenia, spolu s 9,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 15,08 eur od 18.10.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi konania Občianskemu združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 72,52 eur na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Bohdana Jakubisa a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 455,60 eur s príslušenstvom a na náhradu trov konania. Podanie návrhu odôvodnil tým, že dňa 24.06.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ako postupca a žalobca ako postupník uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok navrhovateľa uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky voči žalovanému pod referenčným číslom 1203866201. Žalovaný ako záujemca uzavrel s predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZEK“) zmluvu o pripojení (ďalej len „zmluva“), predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu (ako podnikom v zmysle § 4 ods. 8 ZEK) žalovanému (ako účastníkovi v zmysle § 5 ods. 7 ZEK). Na základe predmetnej zmluvy poskytoval právny predchodca žalobcu od účinnosti zmluvy žalovanému služby elektronickej komunikácie, najmä umožnil žalovanému uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla, udržiaval telekomunikačnú sieť nepretržite v prevádzkovom stave, poskytoval žalovanému servisné služby a ďalšie služby v zmysle Zmluvy a Všeobecných podmienok. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať služby elektronickej komunikácie a to najmä uskutočňovať a prijímať hlasové hovory prostredníctvom prideleného telefónneho čísla a platiť za ne riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku

podľa zvoleného programu služieb. Právny predchodca žalobcu riadne a poskytoval žalovanému vyššie uvedené služby a ich cenu vyčíslil v zmysle Zmluvy a aktuálneho cenníka jednotlivými faktúrami (č. 6730965237, 2732963190, 7729962721, 8731965904). Žalovaný nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo Zmluvy a cenu riadne poskytnutých služieb žalobcovi nezaplatil, resp. nezaplatil ich pomernú časť, čím porušil povinnosti jemu vyplývajúce zo Zmluvy v spojení so Všeobecnými podmienkami. Dlh žalovaného voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe vyššie uvedených skutočností predstavoval celkovú neuhradenú sumu v čase postúpenia pohľadávky v sume 455,60 eur a aktuálnej dlžnej sumy 455,60 eur.

Žalovaná sa k podanému návrhu žiadnym spôsobom nevyjadřila.

Podaním zo dňa 02.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktorý v konaní vystupoval na strane žalovanej.

Na základe čiastočného späťvzatia žalobcu zo dňa 05.11.2014 súd uznesením č. k. 11C/108/2014-42 zo dňa 05.12.2014 konania v časti o zaplatenie sumy 394,90 eur ako zmluvnej pokuty s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % od 18.11.2011 do zaplatenia zastavil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žalobným návrhom, Zmluvou o poskytovaní Magio Sat, odovzdávacím protokolom Mago Sat, faktúrou č. 7729962721, č. 6730965237, č. 8931965904, č. 2732963190, vyjadrením vedľajšieho účastníka zo dňa 07.10.2014, vyjadrením žalobcu zo dňa 23.10.2014, a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci stav:

Právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavrel zmluvu o poskytovaní služby Magop Sat. Táto zmluva bola uzatvorená dňa 01.12.2010. Na základe tejto zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej Program služby Magio Sat a to Magio Sat Klasik s dobou viazanosti na 26 mesiacov. Žalovaný sa zmluvou zaviazal splatiť ST cenu za zariadenie a poskytovanie Služby Magio Sat podľa platnej Tarify na poskytovanie služby Magio Sat a v prípade využitia akcie podľa prísl. cenového výmeru, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto Zmluvy o poskytovaní služby Magio Sat.

Faktúrou č. 7729962721 zo dňa 03.08.2011 pôvodný veriteľ žalovanej za obdobie od 01.07.2011 do 31.07.2011 vyfakturoval za mesačné poplatky a nájom Magio boxu sumu 15,08 eur s DPH. Splatnosť faktúry bola do 17.08.2011.

Faktúrou č. 6730965237 zo dňa 03.09.2011 pôvodný veriteľ žalovanej za obdobie od 01.08.2011 do 31.08.2011 vyfakturoval za mesačné poplatky sumu 30,54 eur s DPH. Splatnosť faktúry bola do 17.09.2011.

Faktúrou č. 8731965904 zo dňa 03.10.2011 pôvodný veriteľ žalovanej za obdobie od 01.09.2011 do 30.09.2011 vyfakturoval za mesačné poplatky a nájom Magio boxu sumu 15,08 eur s DPH. Splatnosť faktúry bola do 17.10.2011.

Faktúrou č. 2732963190 zo dňa 03.11.2011 pôvodný veriteľ žalovanej za obdobie od 01.10.2011 do 31.10.2011 vyfakturoval za jednotlivé pokuty sumu 394,90 eur s DPH. Splatnosť faktúry bola do 17.11.2011.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24.06.2013, registrovanej aj na tunajšom súde, čím je preukázaná legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom podaní zo dňa 07.10.2014 uviedol, že ustanovenia o zmluvných pokutách uplatňovanej žalobcom tomto konaní je identické zmluvné ustanovenie, ktoré bolo už súdmi vyhlásené za neplatné, a preto nemožno priznať žalobcovi plnenie z takéhoto dojednania. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje viaceré zmluvné pokuty zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Zmluvné strany si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dohodnúť zmluvnú pokutu. Strana, ktorá zmluvnú pokutu požaduje, však musí v právnom úkone, ktorým túto zmluvnú pokutu žiada, uviesť určite a zrozumiteľne na ktoré konkrétne porušenie zmluvných povinností si zmluvnú pokutu, rovnako ako aj rozhodcovská doložka, zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na

ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis (Nález Ústavného súdu ČR z 11.11.2013, sp. zn. I. ÚS 3512/2011). V tomto konaní žalobca nepreukázal, že by dojednanie o vyššie uvedených zmluvných pokutách bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Uvedené zmluvné pokuty boli dohodnuté pre prípad nevrátenia, straty, alebo odcudzenia jednotlivých zariadení. Žalobca však nepreukázal, že predmetné zariadenia sa nenachádzajú v domácnosti žalovaného, že sú odcudzené alebo stratené a nepreukázal ani to, či tieto zariadenia akýmkoľvek spôsobom od žalovaného žiadal vydať naspäť. Na základe uvedeného, preto nie je zrejmé, z akých dôvodov si žalobca uplatňuje proti žalovanému uvedené zmluvné pokuty. Máme za to, že jednotlivé zmluvné pokuty sú nedôvodné, nakoľko neboli splnené predpoklady, za ktorých by žalobcovi vznikol nárok na jednotlivé zmluvné pokuty. K povahe zmluvných pokút uplatnených žalobcom v tomto konaní uviedol, že:

- dojednanie o zmluvných pokutách umožňuje žalobcovi žiadať tieto pokuty aj za porušenie zmluvy spočívajúce v nezaplatení faktúry na akúkoľvek nízku sumu. Z toho vyplýva, že dojednaná výška zmluvnej pokuty v pomere k nezaplateným mesačným poplatkom za poskytnuté služby je zjavne neprímeraná. Máme za to, že takto dojednané ustanovenie o zmluvnej pokute je neurčité a nejasné.
- Neobstojí argument žalobcu o poskytnutí zľavneného telekomunikačného zariadenia, resp. zvýhodnených mesačných služieb, pretože toto považujeme za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na relevantnom trhu, pričom je nepochybné, že k takémuto kroku, za takýchto podmienok nebol dodávateľ nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie zamerané výhradne na účel získania klientov. Z rovnakých dôvodov neobstojí ani tvrdenie žalobcu o preventívnej funkcii dojednanej zmluvnej pokuty a prijateľnosť výšky zmluvnej pokuty.
- Dojednané zmluvné pokuty zásadne nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis.
- Je potrebné poukázať na skutočnosť, že aj v prípade platného dojednania zmluvnej pokuty, by ju bolo potrebné považovať za neprijateľné ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy a tým aj zároveň neplatné pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 odsek 1 OZ.
- V prípade dojednania zmluvnej pokuty za nedodržania doby viazanosti, je potrebné poukázať na to, že ju je možné uplatniť pri zániku zmluvy o pripojení. Žalobca však nepreukázal akým spôsobom došlo k zániku zmluvy o pripojení a či vôbec bola zo strany žalobcu zmluva o pripojení ukončená.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 23. 10. 2014 sa vyjadril k podaniu vedľajšieho účastníka, pričom s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.03.2013, č. k. 9Co/31/2012-157, uviedol, že zmluvná pokuta je peňažná čiastka, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi v prípade, že nesplní zmluvnú povinnosť, a to bez ohľadu na to, či porušením povinností vznikla veriteľovi škoda. Účelom zmluvnej pokuty je donútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie k riadnemu splneniu záväzku. Pokuta však plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody. Veriteľovi uľahčuje dôkaznú situáciu v tom, že nemusí preukazovať vznik škody, ani jej výšku. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty preto vzniká aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za posledný mesiac doby jeho viazanosti, teda aj v prípade, že dodávateľovi služby vznikne škoda v podstatne nižšej výške, než je výška zmluvnej pokuty. Prímeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Zmluvnú pokutu možno považovať za primerane vysokú sankciu, pokiaľ neprímerane neprekračuje tak výšku zabezpečenej sumy (uhradzovacia funkcia), ako aj súhrn prípadných škôd, ktoré možno v konkrétnom prípade očakávať ak dôjde k porušeniu zmluvnej povinnosti (sankčná funkcia). Znamená to, že súd môže označiť takéto dojednanie v spotrebiteľskej zmluve za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprímerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by bol dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Neprijateľnosť zmluvného ustanovenia o zmluvnej pokute v zmysle ust. § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k) Občianskeho zákonníka musí existovať ku dňu uzavretia zmluvy. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie zmluvnej povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Ak výška dojednanej zmluvnej pokuty v čase uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy je primeraná výške zabezpečenej sumy (napr. kúpna cena poskytnutého technického vybavenia), ako aj výške zodpovedajúcej súhrnu prípadných škôd, ktoré možno očakávať v prípade porušenia zmluvnej povinnosti (napr. úhrn minimálnych náhrad zo zmluvy o pripojení za celé obdobie viazanosti, ktorý nebol zaplatený), nie sú splnené podmienky pre záver o neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa ust. § 53 ods. 4 písm. k), ods. 5 Občianskeho zákonníka v teraz platnom znení. Pre záver o neprijateľnosti (nekalosti) zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Je vylúčené urobiť záver o neprímerane vysokej sankcii len po porovnaní s

jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti spotrebiteľa. Neobstojí názor odvolateľa o nevyvážení dohody o zmluvnej pokute z dôvodu, že by zmluvnou pokutou mal byť výlučne sankcionovaný len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. V tejto súvislosti žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 01.09.2000, sp. zn. 4Obdo/4/1999, ktorý je možné aplikovať aj na občiansko - právne vzťahy.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Ako vyplýva z § 671 Občianskeho zákonníka nájomca je povinný platiť nájomné podľa zmluvy, inak nájomné obvyklé v čase uzavretia zmluvy s prihliadnutím na hodnotu prenajatej veci a spôsob jej užívania.

V zmysle § 682 Občianskeho zákonníka ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci; ak sa spôsob užívania výslovne nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania bola dňa 21.07.2010 uzavretá podľa ust. § 43 a nasl. zák. č. 610/2003 Z. z. zmluva o pripojení s tým, že právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému vyššie uvedenú faktúru.

Spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

V zmysle § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách .

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Keďže žalobca zobral svoj návrh v časti 394,90 eur ako zmluvnej pokuty späť podaním zo dňa 05.11.2014, súd uznesením č. k. 11C/108/2014-42 zo dňa 05.12.2014 konania v časti o zaplatenie sumy 394,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % od 18.11.2011 do zaplatenia zastavil. Vzhľadom na uvedené sa súd zaoberal len nárokom žalobcu z faktúr č. 7729962721, č. 6730965237, č. 8931965904 spolu v sume 60,70 eur.

Žalovaná nesplnila svoj záväzok vyplývajúci jej zo zmluvy o pripojení uzavretej dňa 01.12.2010 a nesplnila svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za poskytnuté služby, ktoré jej pôvodný veriteľ fakturoval jednotlivými faktúrami.

Žalovaná neuhradila faktúry č. 7729962721, 6730965237, a 8731965904 za služby, ktoré jej právny predchodca žalobcu poskytol - mesačné poplatky a hlasové služby v celkovej výške 60,70 eur.

Súd preto vyhovel žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal svojho nároku na úhradu sumy 60,70 eur za poskytnuté služby na základe žalobcom predložených faktúr č. 7729962721, 6730965237, a 8731965904. Žalovaná cenu poskytovaných služieb právnomu predchodcovi žalobcu neuhradila. Súd preto považoval nárok žalobcu na sumu 60,70 eur za dôvodný a žalobe v uvedenej časti vyhovel.

Žalovanú zároveň zaviazal súd aj k zaplateniu zákonných úrokov z omeškania z jednotlivých faktúr. Z faktúry č. 7729962721 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 15,08 eur od 18.08.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry) až do dňa zaplatenia, faktúry č. 6730965237 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 30,54 eur od 18.09.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry) až do dňa zaplatenia a faktúry č. 8731965904 vo výške 9,50 % ročne zo sumy 15,08 eur od 18.10.2011 (dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry) až do dňa zaplatenia. Ku dňu omeškania pri jednotlivých faktúrach bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1,50% p.a. a úroky z omeškania tak v súlade s § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, predstavujú výšku 9,50 % ročne.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 151 ods. 1,2 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Súd taktiež poukazuje na to, že žalobca zoberal svoj návrh v časti zmluvnej pokuty vo výške 394,90 eur späť, pričom neuviedol žiadny dôvod tohto späťvzatia. V tejto časti späťvzatia žalobcu má preto žalovaná právo na náhradu trov konania a je to možné považovať za neúspech žalobcu.

V prípade nevzatia žaloby v tejto časti späť, by bol tento nárok aj s úrokom z omeškania zamietnutý. Z pôvodne uplatnenej sumy 455,60 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 60,70 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 13,00 % a neúspech 87,00 %. Úspešnejšej žalovanej tak po odrátaní jej neúspechu od jej úspechu vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 74 % (87,00 - 13,00 = 74,00 %).

Žalovaná si však žiadne trovy konania nevyčísliła a zo spisu jej ani žiadne nevyplývajú a preto jej súd ani náhradu trov nepriznal.

Čo sa týka trov konania žalobcu, súd má za to, že žalobca svojím späťvzatím procesne zavinił zastavenie konania, pretože vo svojom späťvzati žiadnym spôsobom nešpecifikoval, či k späťvzatiu došlo na základe správania sa žalovanej ale inej skutočnosti, ktorú sám nezavinił. Preto je súd toho názoru, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Pokiaľ ide o rozhodovanie o trovách vo vzťahu žalobca a vedľajší účastník na strane žalovanej, súd vychádzal z ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobcom žalovaná pohľadávka pozostávala z neuhradených služieb vo výške 60,70 eur a zo zmluvných pokút vo výške 394,90 eur. K uvedenému preto súd pristúpil tak, že uplatnené nároky sú samostatne žalovateľnými nárokmi (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo 11/2011 zo dňa 11.10.2012). Tvrdenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania len v časti týkajúcej sa zaplata sumy 394,90 eur je preto opodstatnené a vzhľadom na tú skutočnosť mu súd priznal náhradu trov konania v zmysle § 142 ods. 1, podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech nemal.

V rámci náhrady trov právneho zastúpenia súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 72,52 eur podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktoré sú vyčíslené takto:

Súd poukazuje na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania len v časti zmluvnej pokuty a nie do celého konania. Preto je nesprávne, keď si vedľajší účastník vypočítaval hodnotu právneho úkonu z celej sumy ktorá bola predmetom konania a nie len zo sumy zmluvnej pokuty do ktorej vstúpil. Súd preto hodnotu právneho úkonu určil správne len zo sumy zmluvnej pokuty 394,90 eur.

Tarifná odmena v sume 56,44 eur podľa § 10 ods.1, § 13a ods. 1 písm. a), c) vyhlášky a to za nasledovné úkony (základ pre určenie odmeny 394,90 eur):

- prevzatie a príprava zastupovania ..... 28,22 eur

- písomné podanie na súd - vyjadrenie zo dňa 07.10.2014 ..... 28,22 eur

Náhrada hotových výdavkov v sume 16,08 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky (režijný paušál), rok 2014 vo výške 2 x 8,04 eur bez DPH.

Spolu priznané trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú vo výške 72,52 eur. Takto súd priznal vedľajšiemu účastníkovi ako účastníkovi, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaného, náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia zástupcu tak, ako tieto boli vyčíslené právnym zástupcom, na zaplata ktorých zaviazal žalobcu ako neúspešného účastníka konania v časti, do ktorej vedľajší účastník vstúpil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.